PYHIMYS

2025

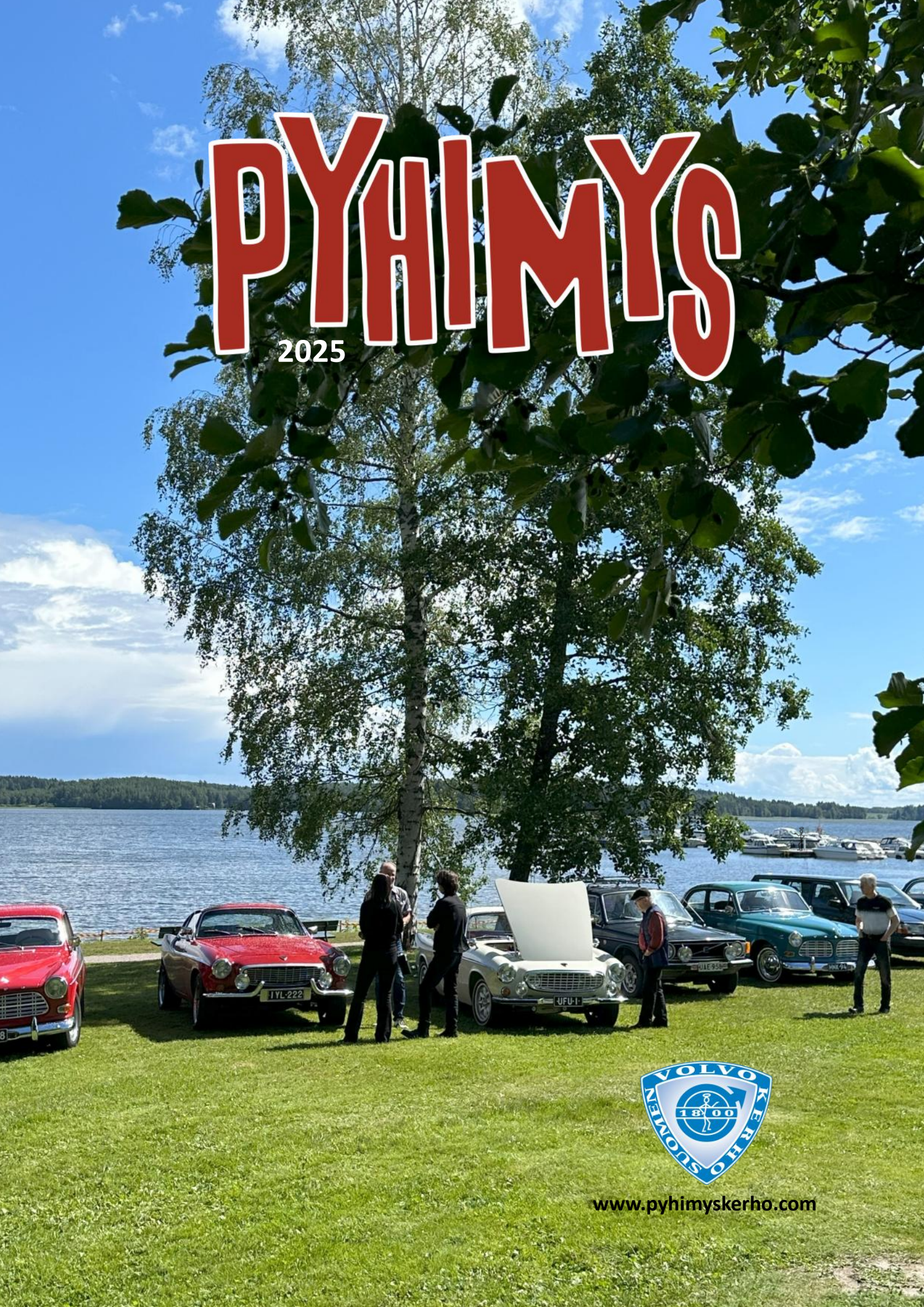

VOLVO KERHO SUOMEN 1800

www.pyhimyskerho.com

PYHIMYS-LEHTI

Julkaisija ja toimitus:
Suomen Volvo 1800 –kerho ry
Y-tunnus 2041229-9
IBAN: FI76 5680 0020 3666 76
hallitus.pyhimyskerho@gmail.com

Puheenjohtaja:
Pekka Kouhia, 041 511 0606
pekka.kouhia@gmail.com

Sihteeri:
Mika Vuokila, 040 183 5254
vuokila.mika@gmail.com

Vastaava toimittaja, julkaisuiden taitto ja webmaster:
Vesa Koskinen
vesahannu.koskinen@gmail.com

Paino ja postitus:
Keuruun Laatupaino KLP Oy
Painomäärä 250 kpl

Lehti on Suomen Volvo 1800 –kerhon vuosittain ilmestyvä jäsenlehti.

Lehteen otetaan vastaan sitoumuksetta kirjoituksia ja kuvia. Ilmoitushinnat löydät kotisivuilta tai voit kysyä toimitukselta. Lehti toimitetaan jäsenmaksunsa maksaneille jäsenille postitse, lisäksi lehti on luettavissa kerhon kotisivuilla.

Jutut ja kuvat:
hallitus.pyhimyskerho@gmail.com tai
vesahannu.koskinen@gmail.com

SUOMEN VOLVO 1800 –KERHO RY

Kerho on riippumaton yhdistys, jonka tarkoituksena on edistää automallin harrastusta Suomessa. Jäsenmaksu on 35€ vuodessa.

Jäsenrekisterissä on jäsenten yhteystietojen lisäksi tietoja jäsenten autoista. Jäsenrekisteriä ei myydä eikä luovuteta kolmansille osapuolille kaupalliseen tarkoitukseen.

Sisällysluettelo

Puheenjohtajan ja toimituksen terveiset	3
ES-72 Savonlinnan retkeilyajoissa	4-7
Talvipäivä Kangasalla 2025	8-9
Kävimme Atro Jaakon tallien perukoilla	10-12
Mitä kuuluu Jaakko Luoto	13
Esitteet harrastusta täydentämässä	14-15
Syysretki Jämsään	16-19
Suomenkielinen käyttöohjekirja	20-21
CMS Lahti 2025	22-23
Vuosikokous 2025	24
SAHK:n edunvalvontajäsenyys	25
Kesäpäivä 2024	26-27
Tallien perukoilta Viitalat	28-29
Teknik, Aarne Heikkilä	30-31
Kellomiehiä	32-33
Elokuvakuvia	34
Jäsenasiaa (tapaamisiin)	35

Kansikuva: Esko Koskinen
Mobilian ranta, Kangasala

Muistutus vain jäsenille tarkoitetusta WhatsApp –ryhmästä. Hieman alle puolet jäsenistä on jo 2020 perustetussa ryhmässä mukana.

Liittymismahdollisuudet:

⇒ Viesti: *vesahannu.koskinen@gmail.com*

⇒ Itsepalveluna kotisivujen jäsentenvälisellä puolella. Siellä on liittymislinkki, jolla onnistut.

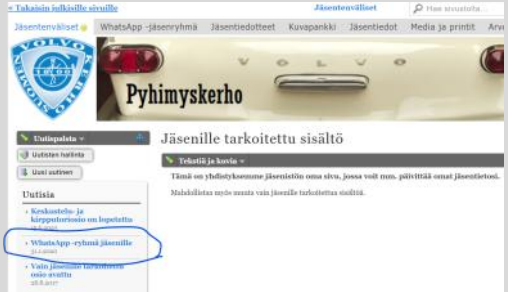

Puheenjohtaja vaihtui

Vuosikokouksessa tuli aikani siirtyä puheenjohtajan tehtävästä syrjään ja antaa tilaa uusille tuulille.
Olen onnekas, että sain toimia oman aikani hienon kerhon varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana. Hallituskauteni mieleenpainuvimmat tapahtumat olivat kerhon hienot 25-vuotisjuhlat Kuopiossa ja 30-vuotisjuhlat Vanajanlinnassa sekä monet muut eri tapahtumat.
Hallitustyöskentely on ollut antoisaa ja mukavaa, kun hallituksessa on ollut aikanani hienoja vastuunkantajia.
Kerho on antanut minulle paljon. Olen saanut tutustua isoon joukkoon kerhon jäseniä ja verkostoitua myös monien kerhon ulkopuolisten tahojen kanssa.
Kerho on jäsentensä summa. Toivon jäseniltä aktiivisuutta kirjoittaa juttuja lehteen, ottaa kuvia kalenteriin ja osallistumista tapahtumiin jne.
Kiitän kaikkia kerholaisia tuesta ja yhteistyöstä. Jatkan kerhon rivijäsenenä.
Hyvillä mielin luovutan puheenjohtajan nuijan uudelle puheenjohtajalle Kouhian Pekalle. Kerho on hyvissä käsissä.

ex-pj. ja -varapj. **Markku Jylhäsalo**

Jylhiksen saappaisiin astuminen aiheuttaa jo nyt hiukan paineita. Miten voisi ja ehtisi yhtä aktiivisesti hoitaa ja edistää kerhon asioita, varsinkin kun edelleen on tiiviisti työelämässä. Yritetään silti.

Tavoitteena voisi ainakin olla kerhomme parinsadan jäsenen mahdollisimman tasapuolinen huomioiminen tapahtumien suunnittelussa. Kerhon jäsenet ovat hajallaan ympäri Suomea ja siksi välimatkat pitkiä. Täältä etelän vinkkelistä ei myöskään aina edes tiedä tai löydä upeita vierailukohteita, olivat ne sitten nähtävyyksiä, ajoreittejä tai vaikka jäsenten puuhatalleja.

Siksi toiveena on, että jäsenistä löytyisi aktiivisia puuhamiehiä ja -naisia kaikista ilmansuunnista ideoimaan ja järjestämää retkiä ja tapaamisia ja tällaisesta on jo merkkejä näkynytkin. Kerhon WhatsApp-ryhmä on tähän oiva väline ja madaltaa kynnystä. Aina ideoiden ei tarvitse olla suureellisia. Aluekokoontumiset vaikka vain muutaman auton porukalla ovat mukava tapa nähdä muita jäseniä ja vaihtaa kuulumisia. Me hallituksessa pyrimme tukemaan siinä, miten vain osaamme.

Kaikille hyvää ajokautta tai sitten menestystä projektin kanssa!

Pekka Kouhia 041 511 0606

Toimituksen terveiset

Kiitän juttuja ja jutunaiheita lähettäneitä jäseniä! Viime numerossa lanseerattu *tallien perukoilta* –aihe on saanut kivasti jatkoa eli nyt nähdään vähän enemmänkin mitä Pyhimystä liippaavaa jäsenet vapaa-ajallaan tekevät. Sopii jatkaa samalla linjalla!

Tässä vaiheessa myös erityiskiitos **Aarne Heikkilälle** mainioista ja täsmällisen yksityiskohtaisista tekniikkajutuista; niistä on ollut iloa monena vuonna!

Taiton osalta tämä lehti on viimeinen taittotyöni. Kerholehtien ja -kalenterien taitto vuodesta 2018 ovat olleen kiva, mutta amatööriä kovasti työllistävä sivuharrastus, eli aika aikaansa kutakin.

Terv. Vesa K, vastaava toimittaja

Essi Savonlinnan retkeilyajoissa

Teksti ja kuvat: Matti Kauppila

Pyhimyskerholainen M Kauppila sekä VOLVO 1800 ES eli ESSI mukana kahdeksannessa Savonlinnan retkeilyajoissa 8.6.2024.

Jo kahdeksannen kerran järjestetty ajotapahtuma ajettiin yli kahdensadan auto- ja moottoripyöräkunnan Savonlinnan-Kerimäen-Punkaharjun maisemissa. Ajettavan reitin pituus oli noin 110 km. Ajoon olivat tervetulleita kaikki yli kolmeakymmentä vuotta vanhemmat ajoneuvot, joiden ei sinällään tarvinnut olla museorekisterissä. Osallistujilla oli mahdollisuus osallistua joko retkeilyajoon tai vain ajoneuvonäyttelyyn Olavinkadun varrella Savonlinnan ydinkeskustassa päivän aikana. Näyttelyyn sai osallistujat tuoda autojen ja moottoripyörien lisäksi myös muita vanhoja ajoneuvoja näytille. Vastuullisena järjestäjänä toimi Savonlinnan Moottorikerho Ry:n aktiiviset jäsenet.

Otteita ESSI:n ajopäiväkirjasta:

Episodi 1:

Siirtymä keskiviikkona
5.6. Kauniainen – Lahti- Mikkeli – Savonlinna - Ahvensalmi klo 16:45 - 00.30.

Startti tapahtui lähes kolme viikkoa Suomessa jatkuneen sitkeän hellejakson päätteeksi kotoa pk-seudulta Kauniaisista kohden Itä-Suomea ja Savonlinnaa. Kuuma tuli ESSI:n kabiinissa jo heti alkumatkasta huolimatta ikkunoiden tummennusteippauksista. Lisäksi vanhat laturiongelmat iskivät viimeistään saapuessa Lahdessa kauppakeskus Karisman parkkihalliin, jonka oven suulle ESSI lopulta sammui totaalisesti. Akun varaus näytti karua lukemaa, alle 9 V varausta syystä, että ilmastointilaite oli huutanut Lahden motarilla täysillä, kaikki ajovalot oivat tietty päällä ja ratiosta oli tietty kuunneltu YLE:n iltapäivän ”Paikka auringon alla” kevyen musiikin ohjelmaa. Loppumetrit parkkihallissa työnnettiin ESSI vikkelästi kartturina ansiokkaasti toimineen vaimon kanssa parkkiruutuun. Ei kun soittelemaan läpi kaikki tuntemani sukulaiset, kaverit ja kaverien kaimat Lahden seudulta. Lopulta apuja löytyi ja kyytiin saatiin lisäkäynnistysakku sekä käynnistyskaapelit.

Lisämurheen toi tietty myös takarontin lasiluukun lukon salvan rikkoutuminen pakatessa lopulta kauppatavaroita autoon, siitä selvittiin yhdellä mustekalaremmillä. Uudelleen tienpäälle ja kohden Heinolaa, Mikkeliä ja Savonlinnaa pysähtymättä missään kohtaa, nyt naamat punaisina pelätessämme koneen sammuttamista uudelleen ilman mitään ajovaloja tahi ylimääräisiä sähköhärpäkkeitä kuten ilmastointia ja radiota. Vaan pakko oli lopulta pysähtyä vielä yhdentoista maissa loppuillasta tankkaamaan Savonlinnan Mertalan Shellillä, matkaa Ahvensalmen mökille olisi vielä reilu puolisataa kilometriä eikä uskaltanut ottaa sitä riskiä, että löpö loppuisi nolosti kesken. Taaskin oli akun virrat kuitenkin niin vähissä, ettei se jaksanut pyöräyttää konetta käyntiin. Siispä koko kuorman purku, apuakku ja käynnistyskaapelit kehiin ja kone niiden lisäpotkulla käyntiin. Mökin pihassa Ahvensalmella hieman puolen yön jälkeen yhtenä kappaleena viimein perillä nytkähtelevän ja lievästi käyntihäiriöisen ajokin kanssa, josta riemusta kumminkin tunnelma katossa. ESSI rullasi viimeisen mökkitien alamäen alas rantaan vapaalla ja simahti lopulta mökin kulmalle kaikkensa antaneena.

Episodi 2:

Torstai 6.6. akun lataus- ja tiimin välitankkauspaivä Ahvensalmen mökillä

ESSI:n akkuun kytkettiin heti aamusta ylläpitolaturi ja sitten ryhdyttiin tarmokkaisiin mökkeilijän rutiinitoimenpiteisiin eli ns. talon töihin. Etupihan ylipitkäksi kasvanut ja rehoittanut nurtsi sekä mökkitien koiranputkella ja ohdakkeilla kukkineet pientareet klipattiin ruohonleikkurilla. Hellepäivä suosi nyt edelleen mökkeilijää sekä ajotapahtumaan saapuneita niin paljon, että päivän mittaa käytiin jopa pariin eri kertaan uimassa Haukivedessä, vesi olikin jo harvinaisen lämmintä, aivan laiturin nokassa se oli kohonnut jopa yli 20 asteiseksi. Hitaasti mutta varmasti kohosi myös ESSI:n akun varaus, iltapäivällä ylläpitolaturin ledimerkkivalo paloi jo 4/7 pykälän kohdalla todisteena siitä, että akku otti kuin otti tasaisen varmasti vastaansa uutta virtaa. Onneksi mökkiläisten ei tarvinnut lähteä tänään mihinkään merta edemmäs, olut- ja elintarvikevarannot todettiin sen verran riittäviksi, että niillä ihminen pärjäisi ainakin muutaman vuorokauden. Loppu kesäpäivä ja -llta päätettiinkin ottaa rennosti saunaa ja grillimakkaroita lämmitellessä.

Episodi 3:

Perjantai 7.6. ajopäivän aatto, ESSI tankilla ja kuski huollettavana Oravissa.

Avattuamme aamuvarhaisella leppoisan saunotteluillan jälkeen unenpöpperöiset silmät aamu-uinnilla kurkistimme toiveikkaina ESSI:n konepellin alle. Yes, ylläpitoakkulaturin kaikki 7 Led valoa loistivat ja kirkkaana akun täyttymisen merkiksi. Ei kun käynnistämään konetta, joka hörähti heti toisella avaimen käännöllä tyytyväisenä hyrisemään. Samassa hetkessä myös käki kukkui kotilahden vastarannalta ainakin 36 kertaa enteillen varmaan tulevia kilometrien vähimmäismäärää seuraavan päivän ajoissa! Iltapäivällä pienen ajokin puunailun ja putsailun jälkeen suoritettiin pieni koeajolenkki Oravin kanavalle ja kyläkaupalle tankkaamaan ja tarkistamaan vielä reittiynnä muita asioita. Vinkiksi niille kerholaisille ja lukijoille, joille iloinen Itä- ja Järvi-Suomi ovat oudompaa maisemaa, että tästä Savonlinnan Oravista alkaa yksi Suomen kauneimpia sisäjärvivesireittejä, ns. Heinäveden reitti usean pikkukanavan ja kapeikon kautta aina Kallavedelle Kuopioon asti! Oravin Saimaa Holiday tarjoaa täällä majoitusta retkeilijöille ja myös karavaanareille sopivia yöpymispaikkoja.

Takarontin lukon sain hetkisen ähellettyäni hetkeksi ihan omin pikkukätösin korjattua kiristämällä lukon pohjassa olevaa kiinnityspulttia. Piti vain hoksata vaihtaa 10 mm hylsyavain tuumakokoiseen ja pienempään, joka sopi paremmin kiristyspultin päähän. Vahva suosituksen on kuitenkin kaikille muistaa myös ottaa erityisesti Suomen alkukesän ajotapahtumille mukaan autoon purkki Hyttys-Ässää tsiljoonan hyttysen ininän säestäessä auton fiksaustoimenpiteitä molemmissa korvissa.

Episodi 4:

Le Grande Finale, varsinainen retkiajopäivä lauantai 8.6. 2024.

Aamuherätyksen suoritimme Ahvensalmen mökillä jo 5.30 jotta ehtisimme hoitaa kaikki mökkeilijän perinteiset aamurutiinit eli aamu-uinnit, -kaffeet sekä pakollisen koiran kävelytyslenkin. Tämän jälkeen ajokin pakkaus, koko joukkue autoon ja tien päälle suorittamaan siirtymäajoa Ahvensalmelta Oravin kanavan kautta Savonlinnan keskustaan jonne matkaa kertyisi yhteensä 52 km. Perille Savonlinnan keskustaan saavuttuamme Olavinkadun alkupäässä vanhan Sokoksen tavaratalon kohdalla olikin jo täysi tohina päällä ja ilmassa suuren urheilujuhlan tunnelmaa. Tapahtumaan osallistuneet kaikkiaan yli 200 autokuntaa järjestettiin aluksi vinoparkkiin Olavinkadun varteen lähtöä varten. Ilmoittauduimme keltaliivitoimitsijoille, joilta saimme ESSI:n keulille kiinnitettäväksi osallistumisnumerokyltin, tapahtuman metallisen pyöreän perinteisen batchin, vesipullot sekä kokonaisen Marskin arinaruisleivän matkaeväiksi.

Retkeilyajot ajettiin lopulta kolmessa noin 40 km erilaisissa etapeissa ensinnä Savonlinnasta Enonkosken kautta Kerimäelle, sitten Kerimäeltä Punkaharjun kauniille museotielle, jonka päätteeksi omakustanteinen lounas HarjunPortissa. Viimeinen osuus ajettiin Moinsalmen mutkittelevia pikkuteitä pitkin takaisin Savonlinnan Olavinkadulle, jonka varteen autot järjesteltiin jälleen vinoparkkiin muutamaksi tunniksi yleisön ihailtavaksi. Koko päivän oli mitä parhain alkukesän puoliaurinkoinen keli. Helle oli sen verran jo hellittänyt, ettei tarvinnut jokaista varjopaikkaa etsiskellä pysähtymisiä varten. ESSI miehistöineen selvisi ajoista mallikkaasti, ainoana murheena takalasiluukun lukon vastakielekkeen hajoaminen toistamiseen, joten samaa mustekalaa tarvittiin jälleen ongelmasta selviämiseksi. Tapahtuman päätteeksi jututin itse hieman muutamaa paikallisen järjestäjätahon edustajaa, jotka toivottivat kovasti koko pyhimyskerhoamme osallistumaan tulevien vuosien retkeilyajoihin vaikkapa omalla oheistapahtumalla. Viimeistään parin vuoden päästä on kuulemma jo pohdinnassa erityisen juhlavat Savonlinnan retkeilyajojen kymmenvuotisajot. Päivän päätteeksi suoritimme vielä reilussa viidessä tunnissa siirtymän takaisin etelään Savonlinnasta Mikkelin laivasataman nakkikioskin kautta aina Lahteen akkua palauttamaan ja edelleen kotiin Kauniaisiin. Pari vesisaderintamaa osui nyt matkan varrella kohdille, mutta ne vain osaltaan viilensivät helteisten edellisten päivin ulkolämpötiloja. Suurempia ongelmia ei enää ilmaantunut, vaan ESSI:n moottori veti hyvin ja tasaisesti matkanopeuden ollessa 100 km/h tasaisilla moottoritieosuuksilla. Löpöä ja moottoriöljyä kului vajaan tuhannen kilometrin ajoista ihan riittävästi mutta sehän kuuluu vain asiaan.

Näihin kesäisiin retkeilyajotapahtuman kuviin ja tunnelmiin.

M Kauppila, pyhimyskerhon hallituksen jäsen, Kauniainen, Suomi ja sisärata sekä Volvo 1800 ES rek. ES-72 eli ESSI

Räntäpäivä Kangasalla, tammikuu 2025

Teksti: Vesa Koskinen
Kuvat: Vesa Koskinen, Jarmo Lehtonen

Saattoi olla viides kerta kun kohdattiin Mobiliassa tällä Suomen Volvokerhon ja Pyhimyskerhon yhteiskonseptilla. Virallisemmin puhutaan toki talvipäivästä, mutta koska varsinkin aamupäivällä räntäräiskäleet, vesitihku ja sateenvarjot olivat pääosissa, ei räntäpäiväkään johda harhaan. Onneksi parkkialueen jää oli hyvin hiekoitettu ja henkilövahingoilta säästyttiin.

Ymmärrettävästi pääosa osallistujista on Pirkanmaalta ja sen lähiseudulta, vaikka olihan meitä toki kauempaakin. Keskimääräistä ohuemmasta osallistujamäärästä huolimatta kalusto oli taas kirjavaa. Ikähaitari (Volvojen) oli yli 70 vuotta. Ikänestorina valloitti vuoden 1949 kuorma-auto ja nuoremmasta päästä löytyi ainakin 2020-luvun V60.

Pyhimysten osalta paikalla olivat samat kaksi uskollista kuin edellisinäkin vuosina. Leo Myllymäen ja Markku Jylhäsalon. No Leohan sen siinä minulle paljastikin että sehän johtuu vaan kotikenttäedusta. Jaetut kahvilipukkeet ovat se varmin mittari kun jäseniä lasketaan. Lippuja meni yksitoista. Kahvilippujen lisäksi tarjolla oli Mobilian museolippu puoleen hintaan. Sekin tietenkin hyödynnettiin, museohan on laadukas ja lisäksi saa vähän lämmitellä.

Volvokerhon lipukkeita taisi mennä 28 kpl. Suhteutettuna kerhojen jäsenmäärään Pyhimyskerho oli siis yhdellätoista jäsenellään huomattavasti aktiivisemmin paikalla! Ihan kiva kun osallistutaan, vaikka sitten vähän muullakin kuin sillä ykkösautolla eli Pyhimyksellä. Osallistumisaktiivisuushan antaa suoraa syötettä seuraavan kauden järjestämiselle.

Jonkin verran todistettiin myös osien kauppaa. Tervettä turinaa sitäkin enemmän.

Volvo on talviauto. Vanhempikin. Ja myös vähän huonomman talven.

Volvokerhon Arto Koskelalle ja meidän Markullemme taas kiitokset päivän järjestelyistä.

Nestoreita. Volvo L-223-Z –49 on paljon nähnyt. Kuorma-auton komenta- ja Kari Polvela kertoi että lattia kastuu sadesäällä sisältä. Lattia tosiaan on harvalautaa ja päästää märän läpi ellei ole ehtinyt paisumaan.

Volvokerhon Jorma Kesti oli hakenut Pohjois-Suomesta äärimmäisen nätin ja vähän ajetun 244:n. Varusteetkin vakuuttivat.

Leo Myllymäen –63. Leo on aina valmis kertomaan auton tarinaa siitä kiinnostuneille. Sitä varten täällä ollaan, sanoi Leo eräällekin autosta kyselleelle pariskunnalle.

Jari Toikkasen s80 V8 on vuosimallia 2007 ja kulkee harrasteauton statuksella. Yamahan koneella varustettua voimanpesää kaverit kutsuvat ystävällisesti vaan veneeksi, kertoo Jari.

Vesa Koskisen harmaa kasarilaite naamioitui värinsä puolesta tähän tapaamiseen täydellisesti. b200k automaatissa on sutimisenesto vakiona.

Jaakko Luodon 245 on ahkerassa käytössä. Sorjoseksikin kutsuttu automaattivaihteinen luotettava kulkuri.

Markku Jylhäsalon –61. Matti on jäsenille tuttu. Markku aprikoi vielä aamulla lähteäkö Matilla vai käyttis-Volvolla. Hyvä näin.

Kuva kuvatkoon sään tuomaa tunnelmaa.

HUOM! Keskellä näkyvä Koskelan Arton hopeinen 244 oli ollut The Trip –nimisen elokuvan kuvauksissa. Mielenkiinnolla odotetaan rainaa ja Volvo-bongausta. Olivat ne ainakin sillä tuhat kilometriä ajaneet, kertoi Arto.

Ihmisiä! Autot tarvitsevat meitä vielä vähän.

Jarmo Lehtosen Duett on saanut vierelleen V70 mk1:n, jonka kilometrit lähenevät kuulemma miljoonaa.

TALLIEN PERUKOILTA

Jäsentapahtuma

Atro Jaako, Box

Teksti: Vesa Koskinen
Kuvat: Hanna ja Vesa Koskinen, Jaakko Saransalmi

Prologi

Edellisen lehden ja siinä olleen *Tallien perukoilta* –jutun ilmestyttyä Atro ehdotti kerhotapaamista hänen luonaan Boxissa, Porvoon suunnassa. Siellä olisivat perukat avoinna jäsenille kunhan yksityiskohdista sovitaan.

Hallituksen ja lehden toimituksen oli helppo tarttua tilaisuuteen, ovathan jäsenten masinoimat kerhotapaamiset aina olleet ilon aihe. Houkuttimiksi Atro lupaili löytyvän mm. kalustoa Itä– ja Länsisaksasta sekä kaksipyöräisiä pohjoismaista. 50-lukukin olisi vahvasti esillä. Myös kahvi– ja pullamahdollisuus mainittiin.

7.8.2024, tapahtumapäivä

Oman autokuntamme Pyhimys oli Pirkanmaalla ja Porvoon suunnassa oleva Box lähempänä Helsingin kämppäämme, joten lähdimme ilta-ajelulle muulla harraste-Volvolla. Sää oli kiva ja matkalla arvuuteltiin päästäisiinkö mukavaan kymmeneen autokuntaan. Ajoitimme saapumisemme melko tarkkaan tilaisuuden alkamisajan mukaan. Ennen viimeistä siirtymää stopattiin vielä tarkastamaan Atron kutsussa mainostama maankuulu burgerimesta, Box Cafe & Grill, mutta ihan vaan pihan puolelta, nyt ei ollut aikaa turhaan herkutteluun. Loppumatkasta navigaattori opasti meidät hauskalle mutkaiselle pikkutielle, jota sompaillessamme havaitsimme Tuulan ja Arin punaisen Jensenin imeytyneen taustapeiliimme. Rullasimme peräkanaa Atron pihatielle pari minuuttia etuajassa ja iloksemme saatoimme havaita että Pyhimyksiä olikin paikalla jo varsin kiitettävästi.

Autosta noustiin rauhalliseen, vehreään ja tilavaan pihapiiriin, jossa päärakennuksen lisäksi komeili autokatoksia, puuvajoja sekä ihan hyvän kokoinen autotalli/-katos. Näiden lisäksi tuoreimpana rakennuksena pihan perälle oli noussut kolmella pariovella varustettu todellinen autoharrastajan toivekompleksi.

Rakennusten lisäksi pihaa koristivat muutamat Atron mekaanisista perheenjäsenistä, joiden taustat Atro esitteli. En yritäkään muistaa kaikkia yksityiskohtia joista mainittiin. Pihakoristeista mainittakoon kuitenkin priimakuntoiset BMW 3.0 cs ja Fuldamobil. Ifoja ja Wartburgeja olikin sitten elinkaarensa eri vaiheissa.

Sympaattinen Fuldamobil ja sporttinen BMW edustivat Länsi-Saksan joukkuetta. Molemmat tip-top.

Toivekompleksin oikeassa laidassa oli kahden parioven takana siisti tila, vähän kuin näyttelyosasto. Harrastajan silmään osui samaan aikaan monta asiaa. Peräti kaksi nosturia (!), siisti rivi kaksipyöräisiä, katonrajassa tarkkaillut Ifa sekä nostalgista rekvisiittaa.

Atro kertoi rakennelleensa aluksi mopoja, ne kun eivät vaatineet niin suuria tiloja. Lisätilojen valmistuttua onkin sitten rakenneltu enempi autoja.

Kolmas pariovi aukeaa tuotantopuolelle, jossa tilan varastaa projektivaihetta läpikäyvä 311 Cabriolet. Ilmeisesti ainoa Suomessa?

Cabriolet näytti peltitöidensä osalta olevan tosi pitkällä, pian olisi varmasti maalarin vuoro. Atron luottomaalari löytyy Varsinais-Suomesta. Jotain toki maalataan itsekin.

Wartburgista toivuttuaan valpas vieras rekisteröi työkalupuolta. Hiekkapuhalluskaappi ulospuhaltavalla syklonimurilla, järeä hydrauliprässi, eräskin hitsauslaite, englanninpyörä, siisti paineilmakanavisto jne.

Seuraava osasto onkin ulkokatos, jossa elintenluovuttaja-Wartburin lisäksi meitä viihdytti Atron jälkikasvun tuottama kahvi– ja grillauspalvelu.

Katoksia ei ole koskaan liikaa. Tässä katoksessa tarjottiin eväitä.

Jatketaanpas kierrosta ja laskeudutaan päätyrinteestä alas piha-alueelle, jossa päärakennusta vastapäätä on alkuperäinen harrastetila; kahden auton katoksen, varaston ja lämpimän talli/harrastetilan kokonaisuus. Täältä löytyy Atron Pyhimys! Tässäkin tilassa on mm. rasvanerotuskaivo ja muutenkin varsin kattava varustus, joista mainittakoon nyt vaikkapa sorvi! Sorvin äärellä on Volvon rosteripöläreitä, joita Atro kertoo juuri kunnostavansa. Hyllyillä riittää tavaraa jos jonkinlaista, ainakin DDR on rekvisiitassa hyvin esillä.

Pyhimyksen siistikuntoinen konehuone oli yhteisen kiinnostuksen kohteena.

Päästiin sorvin äärelle.

Tämän rakennuksen sivuja tasapainottavat musta hienokuntoinen Ifa ja vähän patinoituneemman oloinen perhefarkku.

Palmgrenit toivat tuliaisenkin.

Palaan vielä noihin aiemmin mainittuihin kaksipyöräisiin, näyttelyrivistä saatoimme bongata Solifereita: Silva, Otto, Speed ja Capri. Itselleni Otto oli täysin uusi tuttavuus kuten myös rivin viides pyörä, Apollo 54H. Apollossa on 120 kuutioinen Husqvarnan kone eli ei mikään mopo. Lisäksi ulkosalla seisoskeli punavoittoinen komistus, jonka toimitus päätteli Tempus JBT77:ksi. Tästä ei edes internet juuri tietoa tarjoa.

Tempus (175cc) terässään

Kaluston tarkastus.

Jäseniä ajeli paikalle kiitettävästi Pyhimyksillä, mutta lisäksi ihan käyttöautoilla tai muilla harrastepeleillä, mm. farkku-Amazonilla.

Epilogi.

Puitteet oli rakennettu ihmiselle joka ei halua eikä osaa olla jouten. Kun vielä elokuinen sää oli poutainen ja lämmin sekä saatiin olla hyvässä seurassa, oli ilta oikein onnistunut.

Lämmin kiitos Atrolle perheineen sekä toki myös paikalle päässeille kerholaisille. Ja myös Saransalmen Jaskalle, joka edusti järjestelyissä hallitusta. Tämä taisi olla laatuaan ensimmäinen tämän lajin kerhotapahtuma. Olisipa mukava jos tällaisia saataisiin lisää.

Rakennuksen päätyikkunassa ja rekvisiittamerkissä on tarkalleen sama muotokieli.

Isäntä.

Mitä kuuluu Jaakko Luoto?

Teksti: Vesa Koskinen
Kuvat: Jaakko Luoto ja Vesa Koskinen

Pyhimyskuiskaaja Jaakko Luoto on tullut tutuksi muutamankin yksilön täysentisöinneistä ja huoltoihin ja korjauksiin liittyvästä tuesta, onhan Jaska neuvonut ja jakanut varmaa tietoa sekä henkilökohtaisella tasolla että kerhon WhatsApp-ryhmässä.

Viime vuonna Jaska pisti varaosat myyntiin ja totesi että pyhimysharrastus on nyt antanut sen mitä vaan on toivoa voinut. Oli aika siirtyä pyhimyseläkkeelle. Onnistuneiden projektien lisäksi Jaska kertoo saaneensa iloa samahenkisistä kavereista, joita on yhdistänyt into pitää näitä vaunuja kunnossa ja liikenteessä. Tämän vuoden jäsenkalenterissakin koreileva MEG-27 on viimeinen kätilöintini, lupaa Jaska.

No mitäs sä Jaska nyt sitten? No ainakin mä matkailuautoilen! Lahden messujen (2024) parkissa ollut Fiat-matkailuvaunu (jäsen Erkki Havantolan exä) museotarkastettiin paikan päällä. Fiiu sai Hyvinkään tontilta sen katospaikan, jossa aiemmin oli kaikenlaista pyhimyskamaa.

Volvotkaan eivät ole pihasta kadonneet. 245 Sorjonen palvelee edelleen ja lisäksi talliin on ilmestynyt toinen kasarilaite, tosi vähän ajettu 740 tiilikeula. Kultapossuksi nimetty laite ei saa vanheta rauhassa, vaan saa jotakuinkin kaikki lisävarusteet joita Volvo on alkuperäisinä tarjonnut. Ilmastointi, kattoluukku ja sähköikkunat siirtyivät heittämällä varaosaraadosta. Jaska esittelee juuri saalistamiaan korkkaamattomia jenkkikeula-valoja. Myös uudet sumarit löytyvät keulaa täydentämään. Puluportaita ei kuitenkaan kuulemma ole autoon tulossa. Sisustuksen hapertuneet paneelit ja kattoverhoilun uusiminen vaativat myös omat panoksensa.

Itselläkin on tiilikeulaprojekti, joka olisi joskus kiva saada mr-kuntoon. Jaskan varaosa-autosta sain siihen sopivasti muutamia osasia, kuten ehyemmän kojelaudan, kuskin penkin suoran rungon, ikkunalasin ja muutamia pienempiä tärppejä, eli ei se Pyhimysharrastuksesta tuttu auttamisen meininki mihinkään ole kadonnut.

Kun tiilikeula on valmis, olisi kiva jos ehtisi vaikka lukemaan pari kirjaa, toivoo Jaska.

Rohkeutta vaativaa katon puhkaisua ei voi suositella ihan kaikille. Mm. katon jäykistepokkauskin osui leikkausalueelle.

Kultapossu viittä vaille valmiina. Auto oli esillä myös Lahti CMS:ssä.

Esitteet täydentävät harrastusta

Teksti ja kuvat: Ari Louhikallio, Kuopio

Pyhimys –1961

Jo ajoista ammoisista lähtien, eli 60-luvulta saakka, on tullut kerättyä kaikenlaista. Eräskin purkka on purtu, ja kuvia jos jonkinlaisia on vaihdettu ja kerätty. Isäni vielä tupakoidessa iskin silmäni tikkuaskien etiketteihin, ja niitä kertyi purkkakuvaläjän viereen vinot pinot.

Jossain vaiheessa alkoi autoesitteiden hamstraus, isäni oli autojen perään ja hän sitten esitteitä aina autoliikkeistä minulle toi. Jotain johdatusta lie ollut se, että ainoana elon myrskyistä minulla noista 60-luvulla saamistani esitteistä säästyi, kuinka ollakaan, Pyhimys-esite vm.66. Sittemmin esitteitä on tullut haalittua herätteenä ja tarkoituksellakin, onhan meillä mm. esite kaikista harrasteautoistamme, joita tällä hetkellä on 8 kpl, sis. Pyhimykset P1800 -61 ja ES1800 -73. On varsin mielenkiintoista tutkia mainosvihkosista faktoja esim. eri vuosien väreistä niin sisustuksen kuin ulkokuorenkin suhteen. Ja tietysti varusteet kertovat ajan kuvaa, ovathan esim. useat varusteet nykyautoissa olleet vakiona jo tovin aikaa, silloin monia niistä ei saanut edes rahalla. Ei ollut juurikaan rastitettavaa kauppasopimuksessa.

Kuvissa esiintyvät Pyhimys-esitteet ovat varsin harvinaisia, vaikkakin jostain syystä miltei kaikki ovat tarttuneet näppeihini viimeisen 10 vuoden aikana. Oli vuosia, jolloin niitä ei näkynyt missään. Suomenkielisenä noita näyttää olevan liikkeellä hyvin vähän, monesta vuosimallista esitettä ei liene edes käännetty suomeksi. Omistamistani esitteistäkin suomeksi ovat vain vm-62 2 -sivuinen esite, sekä kolmen eri vuosimallin varusteesitteet, niissä esillä ovat tosin muutkin kyseisen vuoden Volvo-mallit. Muissa esitteissäni kielinä ovat englanti, ruotsi, saksa ja ranska.

Pienenä kuriositeettina mainittakoon, että vuoden -72 ES-mallin esite oli saatavilla helsinkiläisessä Volvo-liikkeessä ranskankielisenä. Ai mistäkö sen tiedän? No kun ko. esitteen takakannessa on juuri sen liikkeen leima.

Ja mitä tulee vielä tuohon keräilyhulluuteen... 1:18 autopienoismalleja, peltiautoja, kaupparekvisiittaa, Kuopio-aiheista tavaraa ja radioita on kertynyt siinä mittakaavassa, että joku herkempi ja ei-niin-ymmärtävä voisi polttaa hihansa, ellei peräti koko puseronsa. Mutta se olisikin sitten jo toinen tarina se.

terv. Ari

Pyhimys –1966

Pyhimys –1968

Pyhimys –1969

Pyhimys –1971

Pyhimys –1972

Syysretki Jämsään 2024

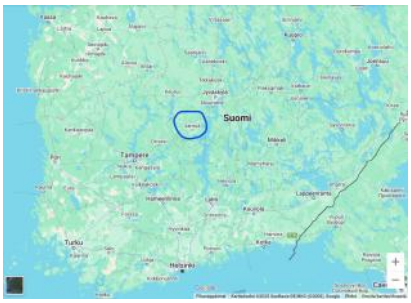

Jämsä, tuo Etelä-Suomen keskipiste!

Teksti: Juhani Mylläri
Kuvat: Juhani Mylläri ja retkeläiset

Jämsän ruoste-Shelli oli ensimmäinen kokoontumispaikka.

17.8.24 saapui Pyhimys-Volvoja syystapahtumaan äijäkaupunkiin Jämsään. Pyhimysläisiä tuli kiitettävästi (toistakymmentä autokuntaa) eri puolilta Suomea. Olimme sopineet, että keräännymme aamutuimaan ”Jämsän ruoste-Shellille”, kuten sen paikalliset ovat ristineet. Nimi tulee rakennuksen kupariseinistä, ja aikoinaan jo ennen avajaisia paikalliset sen tuolla nimellä nimesivät.

Kun olimme oikoneet selkämme, valuimme Jämsän keskustan läpi Himoksen tuntumaan kohti viinitila Patapirttiä. Ja koska oli lauantai -aamupäivä ja keskustassakin mukavasti porukkaa (keli oli kohdallaan) niin paikalliset ”alkuasukkaat” (Jämsän äijät ja ämmät + turistit) saivat ihastella kulkuettamme. Tiedossani ei muuten ole, että vastaavaa Pyhimys-kulkuetta olisi Jämsässä aiemmin ollut…?

Keskustan läpiajoa

ja jämsäläinen vastaantulija

Saavuttuamme Patapirtille pysäköimme ajokkimme arviolta 1800 -luvun alkupuolella rakennetun kaatumaisillaan olevan vajan edustalle riviin. Onneksemme seinät pysyivät vierailumme ajan pystyssä eli vaja ei ilmeisesti ollut vielä päättänyt mihin suuntaan se kaatuisi?

Paikan emäntä Tarja Yli-Paasto toivotti meidät tervetulleiksi ja esitteli ylpeänä tilan historiaa ja nykyistä toimintaa. Ja tarinaa tuli…

Pääsimme kuitenkin puheen jatkuessa maistelemaan pensaista marjojakin, joista paikalliset viinit valmistetaan. Ja Tarjan puhe jatkui…

Napsimme ainakin pensasmustikoita. Luvan kanssa.

Perinteinen nukkuma-aitta ihastutti.

Ja kun Tarjan puhe vain jatkui (tällä erää viinin valmistamisesta), aloimme jo huolestuneina vilkuilla kellojamme, että pääsemmekö ollenkaan nauttimaan paikallisten tuottajien kasvattamista raaka-aineista valmistettua lounasta.

No pääsimmehän me, mutta sitä ennen Tarja kertoi valmistamiensa eri viinien nimistä *(Musta Mortti, Kultainen Mataleina, Yijän Ylpeys, Kaunis Elina, Hullu Pappi)*. Eli miten olivat nimensä saaneet. Kaikille oli omat historiansa.

Juhani Mylläri valisti meitä Jämsästä. Tapahtumia siellä ainakin piisaa. Himos vetää.

Suuntana Jämsä.

Tarja Yli-Paasto kertoi Patapirtin ja sen viinien tarinaa.

Syöminen on kivaa.

Lopulta, kun pöytä oli katettu niin Tarjakin malttoi lopettaa tarinankerrontansa ja saimme nauttia lounasta. Ja vaikka autoilla olimmekin, niin kyllähän me yhdet viinilasillisetkin uskalsimme ruokailun yhteydessä ottaa (tai ainakin osa porukastamme).

Mää!

Syötyämme ja kiiteltyämme talon emäntää antimistaan suuntasimme takaisin Jämsän keskustan tuntumaan kohti automuseo Classic Garagea. Alkumatkalle tuli yksi ylimääräinen pysähdys, kun Patapirtin talon lampaat olivat karanneet aitauksestaan ja tukkineet viinitilan tien. Ilmoitus Tarjalle. Lyhyen odotuksen jälkeen lampaat antoivat meille nätisti tietä. Paremmat oltavathan niillä oli kaurapellossa kuin hiekkatiellä.

Autot taas palomiesparkissa.

Ks. myös www.classicgaragejamsa.fi

Classic Garage- automuseo on kahden miehen (Veli-Matti Mäkinen ja Hannu Haljala) keräilytuotos. Tällä kertaa Hannu piti meille museokierroksen ja kertoi autoista tarinoita. Jokaisella museon autolla on oma historiatarinansa, mutta eihän niitä kaikkia ehdi kertomaan 2-3 tuntia kestävän kierroksen aikana.

Onhan museossa autojen lisäksi myös muuta rekvisiittaa enempi kuin lääkäri määrää: flippereitä, purkkeja ja purnukoita, kylttejä, pienoismalleja jne. Myös mopoja ja moottoripyöriä.

Tällä konseptilla päivään saatiin ihan kivasti yhteisiä kokemuksia ja tekemistä. Ja itse kun olen vasta vähän aikaa ollut kerhon toiminnassa mukana, niin oli hienoa tutustua uusiin mukaviin ihmisiin!

Iso Kiitos kaikille!

Niin, ja allekirjoittanut oli muuten pariinkin kertaan tarkistanut omasta Pyhimyksestään, että polttoainepumpun maadoitusjohdin oli tiukasti kiinni maadoitusruuvin alla. Kesällä Mobiliassa mukana olleet tietävät mitä tarkoitan…!

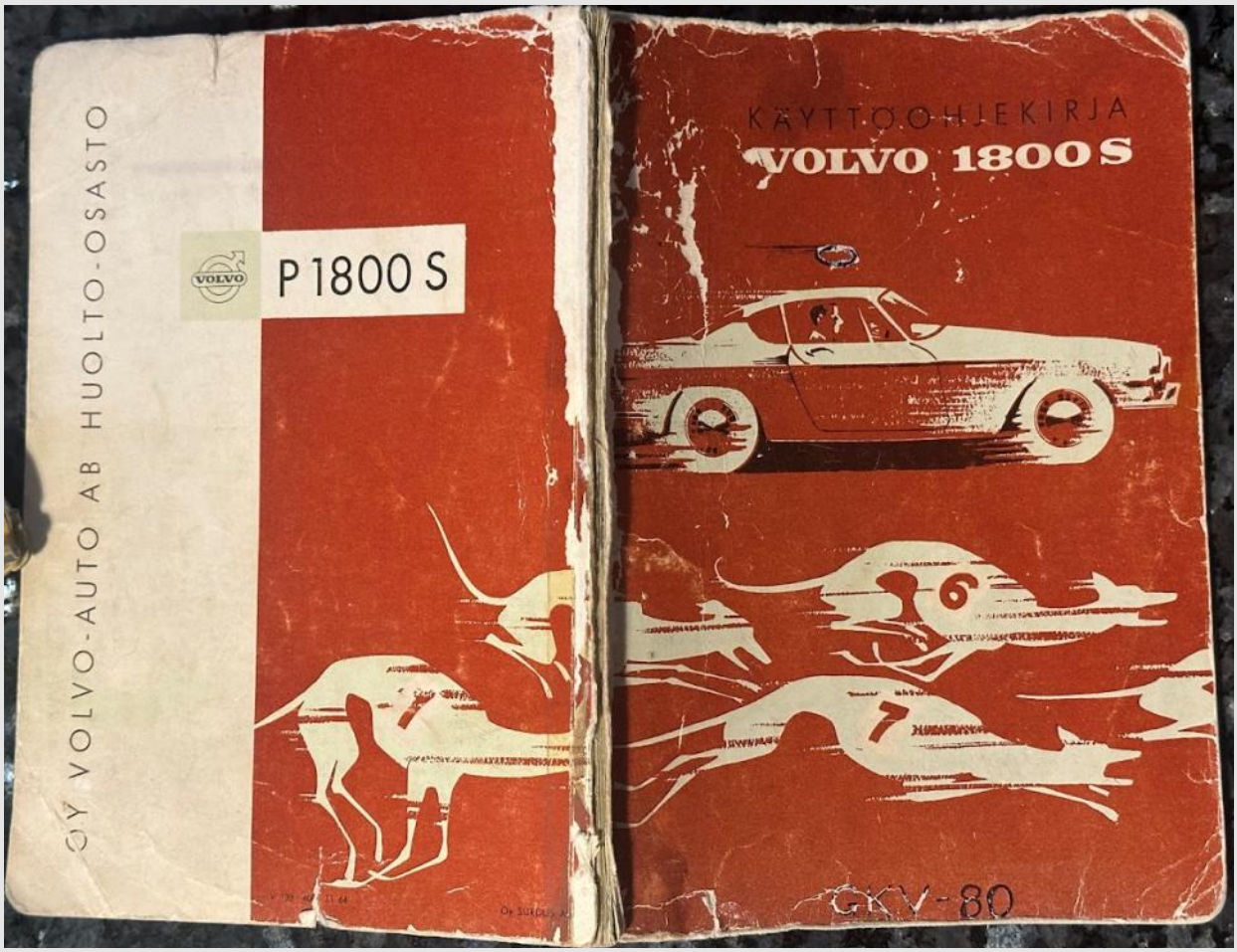

SUOMENKIELINEN KÄYTTÖOHJEKIRJA - VOLVO 1800S

Jäsen Jaakko Saransalmen lipastosta löytyy harvinainen suomenkielinen, sopivasti patinoitunut kirpparilöytö.

Alkuperäisen omistajan merkinnät kuuluvat asiaan. Ohjekirja on ollut auton GKV-80 kylkiäinen. Valmistusnumeron perusteella epävirallinen Volvo 1800 –rekisteri kertoo auton olleen myöhemmin toisen jäsenemme hallussa.

Sen jälkeen auto on ilmeisesti vaihtanut parikin kertaa omistajaa.

Viereisellä sivulla on muutama kuva kirjasta. Koko opus on kuvattu kotisivuille ja löytyy ”Mallitietoa” sivulta.

Koska Jaakon nide oli hauras, en uskaltanut painaa kirjaa skannerin lasia vasten. Siksi kuvat on otettu vain kännykameralla ja laatu sen mukainen. / Vesa K.

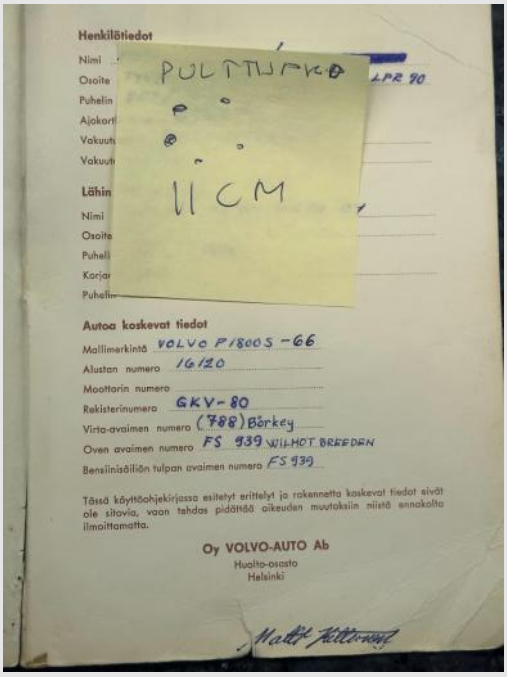
Henkilötiedot
Nimi
Osoite
Puhelin
Ajokort
Vakuut
Vakuut
PULTTIÄRKO
11 CM
Lähin
Nimi
Osoite
Puhel
Korjar
Puhelin
Autoa koskevat tiedot
Mallimerkintä VOLVO P/1800S -66
Alustan numero 16120
Moottorin numero
Rekisterinumero GKV-80
Virta-avaimen numero (788) Börkey
Oven avaimen numero FS 939 WILHOT BREEDEN
Bensiinisäiliön tulpan avaimen numero FS 939
Tässä käyttöohjekirjassa esitetyt erittelyt ja rakennetta koskevat tiedot eivät ole sitovia, vaan tehdas pidättää oikeuden muutoksiin niistä ennakolta ilmoittamatta.
Oy VOLVO-AUTO Ab
Huolto-osasto
Helsinki

Click on photo to enlarge	Model	Chassis	Type code	Original upholstery	Info source	Register ID
	Year	More photos	Original colour	Country	Condition	Notes
	1800S	16120	18335VE (1965)	308-266 Interior:Black Carpet:Red	Jaakko Luoto 2024-01-16	9896
	1965	4 photos	46 Cherry red	Finland	Not roadworthy	

Volvopictures.com –sivustolta löytyy yli 14 000 autoa 66 eri maasta. Sivustoa ylläpitää ruotsalainen Karl Eric Målberg. Jos autosi puuttuu rekisteristä, voit lisäyttää sen laittamalla Karl Ericille viestiä. Onnistuu myös Pyhimyskerhon hallituksen kautta halutessasi.

Käyttöohjekirjan lopusta löytyvät mm. auton, sen ensimmäisen omistajan ja myyjän tunnistetiedot.

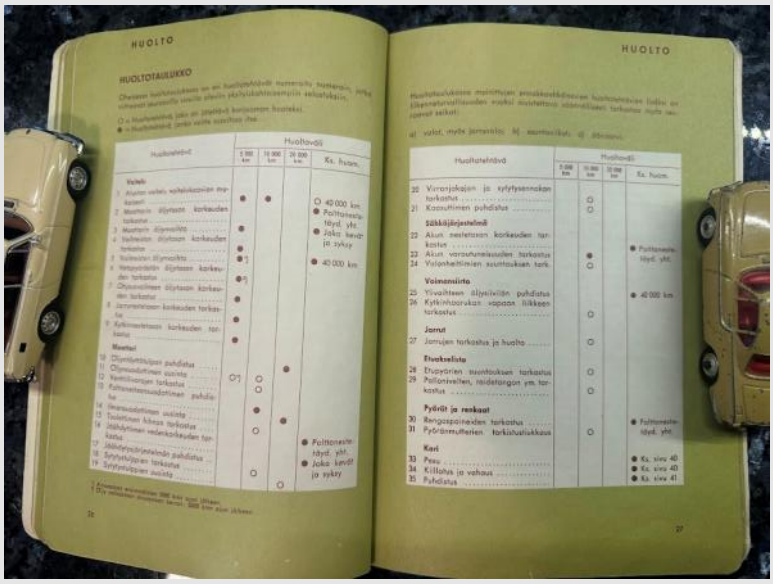

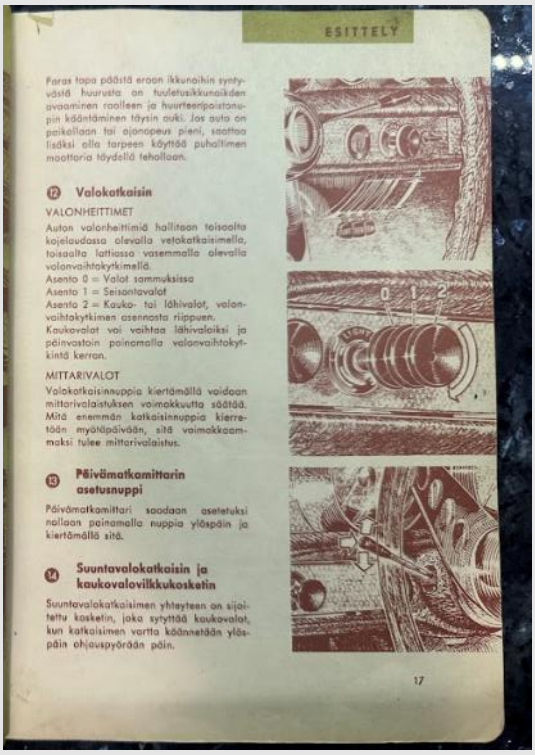

Mm. huolto-ohjeita, mittoja, tilavuuksia, nesteiden luokituksia ja sähkökuvaa.

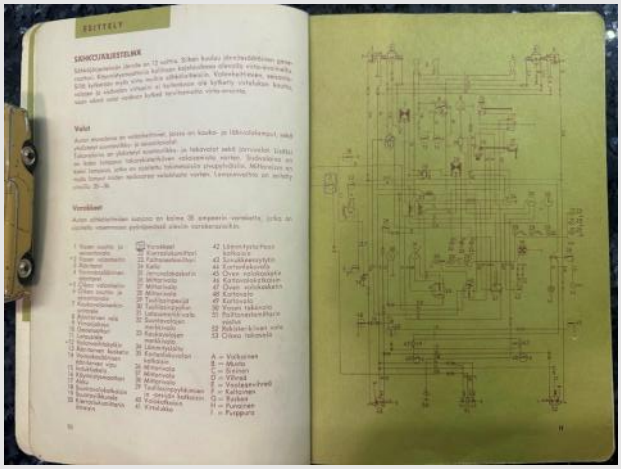

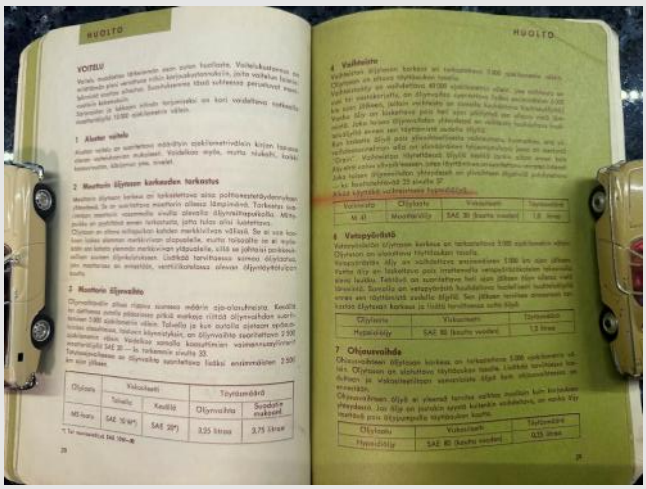

Varusteiden toimintaa.

KERHOPAITOJA

UUSIA KERHOPAITOJA SAATAVILLA (RAJOITETTU MÄÄRÄ).

OSA PAIDOISTA MUSTIA, OSA TUMMANSINISIÄ.

Hinta 25€ (+pk)

Tilaukset: hallitus@pyhimyskerho.com

CLASSIC MOTORSHOW

Lahti · Finland

Teksti: Matti Kauppila, kuvatekstit Vesa Koskinen
Kuvat: Matti Kauppila, Jaakko Saransalmi ja Vesa Koskinen

Tapio Kalevan 1800ES ei jättänyt kulkijoita kylmäksi.

Pekka Kouhian 1800S oli messuilla jo tosi monetta kertaa ja aina aiheesta.

Messunaapurina oli Volvokerho, joka esitteli mm. jäsen Jaakko Luodon kasaripeliä.

Hanna ja Pirjo edustamassa.

Harrasteparkki ei petä. Täyttyy yleensä ennen kuin ovet avataan.

DeLoreanissa on sama V6-mylly kuin joissakin Volvoissa!

Bondin vaunuja. ”Tietäjät tietää”, sanoi joku tuosta tarrasta.

Italia vrs. Britannia. Kumman ottaisit?

Mika Vuokila, pyhimyskerhon jäsen 2017: "Mun mielestä parasta tässä Classic Motor Show:ssa (=CMS) on se, että täällä on todella laaja ja monipuolinen kattaus autoista eri vuosikymmeniltä ja nää (vuosinäyttelyjen) eri teemat ovat tosi hyviä vuodesta toiseen. Ja jos miettii, että mitä erityistä tällä kertaa, niin esillä on joitain sellaisia autoharvinaisuuksia, joita oon tänään nähnyt, ja joita en tiennyt olevan olemassakaan."

Heikki Joukanen, pyhimyskerhon jäsen 2001: " Parasta tässä CMS:ssa on se, että kun tänne tulee, niin mä tiedän aina, että mä tapaan täällä hyviä tuttuja ja samalla tapaan hienoja autoja niin kuin tämä vieressä oleva P1800 ES (osaston näyttelyauto ES-183). Vanhana kerhon puheenjohtajana täytyy sanoa, että sydän sykkii vielä tälle kerholle aika voimallisesti. Tuossa juuri kerhon Markku Jylhäsalon kanssa juteltiin puheenjohtajan tehtävistä ja asioista. Olen todennut, että aikoinaan jätin hyvälle miehelle hommat hoidettavaksi. Se on ihan kiva, että tämä perinne on jatkunut, että täällä pidetään aina kerhon vuosikokous. Mitään erityistä en vielä tämän vuoden näyttelyssä ole nähnyt, koska tulin sisälle päästyäni suoraan tänne ns. omalle osastolle. Katotaan nyt, kyllä täältä varmasti jotain kivaa löytyy!"

Vesa Koskinen, pyhimyskerhon jäsen 2016 : Parasta Lahti CMS:ssä on …. Ehkä historiasta sen verran, että mä oon käynyt täällä tosi monta kertaa ennen kun mä tulin edes tänne (messuhalliin) sisälle, on toi harrasteparkki. Ihan sitä varten, että siellä on ehkä noin 1200, siis ihan älytön määrä erilaisia tallien perukoilta löytyneitä helmiä. Ihan pelkästään niitä katsomalla saa kyllä jo päivän kulumaan. Jos miettii mitä erityistä tänä vuonna 2025, niin ehkä se on tää kasari (teema). Kasari on kiva. Mulla on itsellä pari hyvää kasari VOLVOA ja tulinkin just niistä toisella tänne. Täällä on sellaisia kasarivehkeitä, jotka eivät ole sitä perinteisistä museokamaa, vaan niitä, joita mun ikäiset ja mua nuoremmat ovat omassa lapsuudessaan kokeneet istumalla takapenkeillä sitten lopulta etupenkilläkin."

Jouko "Pokko" Lemminkäinen, saabisti ja messuvieras, Lahti: Siis autoiluhan liittyy niin paljon kaupunkikulttuuria, historiaa, erilaisia tarinoita ja brändäämistä. Jos ihminen on kiinnostunut mitä ympäristössä on historiaa, nykyisyyttä ja tulevaisuutta, niin eihän tämän parempaa paikkaa ole vierailla. Täällä on 100 vuotta vanhaa historiaa ja nykyhetkeä, täällä on kivaa väkeä ja kiva tunnelma. Etenkin mun oli helppo tulla tänne, kun sain Alfa Romeo Spiderilla vm -90, kyydin Lahden torilta tänne (messukeskuksen) tunnelmaan. Siinä (kyydissä) oli avoauton uskomatonta tuoksua ja elämystä! Täällä on hyvä meininki. Jokaisen, joka on järjestämässä messuja tai tämmöistä yhteisötapahtumaa, täällä on paljon, paljon ideoita, joita voi käydä keräämässä. Nähdään siis taas ensi vuonna täällä tässä heti vapun jälkeen!"

Markku Jäämaa, BMW Z-3 Coupe 2,8i omistaja ja messuvieras, Lahti: " parasta CMS:ssä on ehdottomasti ollut tää laatu, mikä tämmöisessä tapahtumassa on ollut. On hienoa, että taso paranee mun mielestä vuosi vuodelta! Tänä vuonna on "kasari" teema. Ei me oikeesti päästä parempaan vuosikymmeneen. Kasari oli kultainen vuosikymmen. Se oli ja se meni, mutta muistot säilyy aina ja tätä tullaan tänne fiilistelemään."

Pyhimyksiä pihalla.

Amazon on aina varma valinta.

Kasareita. Sopivat näyttelyn teemaan. Pösö tosin ysäri.

Suomen Volvo 1800 -kerho ry:n sääntömääräinen vuosikokous 2025

Kerhon sääntömääräinen vuosikokous pidettiin Lahden Classic Motorshown yhteydessä lauantaina 3.5.2025.

Kokoukseen osallistui 19 jäsentä, mitä voidaan pitää varsin hyvänä osallistujamääränä. Kokouksen osallistujille kerho tarjosi sämpyläkahvit.

Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen käsittelyn jälkeen vahvistettiin tilinpäätös ja myönnettiin vastuuvapaus hallituksen jäsenille ja tilivelvollisille. Tilikauden tulos oli selvästi plussalla edellisvuoden pienen tappion jälkeen. Tilitilanne on varsin hyvä.

Kokous hyväksyi hallituksen esittämän 2025 toimintasuunnitelman ja talousarvion. Toiminta jatkuu pääosin entiseen tapaan.

Kokous päätti pitää jäsenmaksun ennallaan 35 eurossa vuodelle 2026. Jäsenmaksun eräpäivä on tammikuun lopussa, jonka jälkeen maksettu jäsenmaksu korottuu 40 euroon.

Pj-kapulan vaihduttua kerho kiitti väistyvää puheenjohtajaa Markkua vaatimattomalla kiitospullolla. Nuijakapulan sai Pekka ja kiitospullon ojensi Matti.

Hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Pekka Kouhia hallituksesta väistyvän Markku Jylhäsalon tilalle. Hallituksen varsinaisina jäseninä jatkavat Vesa Koskinen ja Mika Vuokila sekä erovuoroisena uudelleen valittu Jaakko Saransalmi. Hallituksen uudeksi jäseneksi valittiin Matti Kauppila. Hallituksen varajäsenenä jatkaa Niina Sahramaa. Toiminnantarkastajana jatkaa Hannu Salonen ja varatoiminnantarkastajana Terhi Turkia.

Hallitus esitti, että kerho anoo SAHK:n edunvalvontajäsenyyttä, jonka kokous hyväksyi. SAHK suorittaa ajoneuvojen harrastajien edunvalvontaa niin Suomessa kuin myös EU:n suuntaan.
Kiitokset kaikille kokoukseen osallistuneille!

Markku Jylhäsalo

Messukevennys

Osastollamme olleen ES:n omistaja Tapio Kaleva taustoitti kysyvälle autonsa ES-183 -rekisterikilpeä. Auton valmistuttua Tapio lähti tavoittelemaan autoonsa soveltuvaa ES-72 –kilpeä, tunnus kun oli ollut vapaana kun hän oli asiaa aiemmin selvittänyt.
Harmituksekseen jäsen Tapio sai nyt kuulla että rekisteritunnus oli varattu noin viikkoa aiemmin. Messuilla hänelle selvisi että sen oli varannut itselleen jäsen Matti, jonka autosta onkin juttua mm. tämän lehden Savonlinnan retkeilyajo -jutussa. Käsirysyltä kuitenkin vältyttiin.

Seuraava vaihtoehto oli ES-183, 183 kun on auton tehtaan tyyppikoodi. Ja sillä mentiin.

Tyyppikoodit muistutukseksi ja opeteltaviksi:

1961-1963 P1800 ch 1-6000:	***18x9x***
1963-1969 1800S ch 6001-30000:	***183xxx***
1970 1800E ch 30001-32799:	***184x5x***
1971 1800E ch 32800-37549:	***184xxx***
1972 1800E ch 37550-39414:	***182xxx***
1972 1800ES ch 1-3069:	***183xxxx***
1973 1800ES ch 3070-8077:	***183xxxx***

Tapion ES

Ja Matin ES

Vesa K.

Ajoneuvoharrastajien yhdistykset yhteistyöhön ajoneuvokulttuurin puolesta.

Tiedote. Julkaistu: 11.02.2025
Suomen ajoneuvohistoriallinen keskusliitto – SAHK ry

Museoajoneuvojen ja muiden moottorikäyttöisten ajoneuvojen harrastajien yhdistykset ovat käynnistäneet yhteisen edunvalvonnan tavoitteenaan mahdollistaa historiallisten ajoneuvojen vastuullinen käyttö tulevaisuudessakin.

Suomen ajoneuvohistoriallinen keskusliitto – SAHK ry toimii jatkossa kaikkien ajoneuvoharrastajien yhdistysten edunvalvonnan yhteisenä kattojärjestönä. Ensimmäisinä historiallisten ajoneuvojen harrastajayhdistyksinä ovat SAHK:n uuden edunvalvontajäsenyyden puitteissa keskusliittoon liittyneet **Suomen Mercedes-Benz Klubi ry**, **Autohistoriallinen Seura ry**, **Naisten Automobiiliklubi ry** sekä **Suomen Studebaker Klubi ry**. Tämän jälkeen SAHK:n kaikkien jäsenjärjestöjen henkilöjäsenmäärä ylittää jo 14.000 henkilön määrän.

– Myös historiallisiin ajoneuvoihin ja niiden käyttöön kohdistuu paineita muiden liikennöintivälineiden muutosten tavoin. Päättäjien, vaikuttajien sekä myös suuren yleisön tuki historiallisten ajoneuvojen eli liikkuvan kulttuuriperinnön säilymiselle ja elävänä pysymiselle on elintärkeää. Tämän tuen varmistamiseksi tarvitaan myös kaikkien harrastajien yhteistä edunvalvontaa. Tähän tarpeeseen vastaa nyt käynnistettävä laaja harrastajayhdistysten edunvalvonnan yhteistyö, sanoo Suomen ajoneuvohistoriallisen keskusliiton SAHK:n puheenjohtaja **Leila Suutarinen**.

– Olennaista on, että historiallisia ajoneuvoja kuten polttomoottorikäyttöisiä henkilöautoja, kuormaautoja ja moottoripyöriä tulee voida käyttää maanteillämme ja kaduillamme myös tulevaisuudessa, ajettavina, nähtävillä ja aistittavina. Oli sitten kyse yksittäisen harrastajan toiminnasta, harrastajien yhdistysten laajemmista tapahtumista tai vaikkapa harrasteajoneuvojen kilpailutoiminnasta. Kaiken tällaisen toiminnan varmistaminen tulevaisuudessakin on SAHK:n edunvalvontatoiminnan avaintavoite. SAHK toteuttaa aktiivista edunvalvontaa niin Suomessa kuin Euroopan Unioninkin puitteissa. Tavoitteenamme on, että mahdollisimman monet Suomessa toimivat ajoneuvoharrastajien yhdistykset tulisivat mukaan vaikuttamaan yhteiseen edunvalvontaan. Vain yhdessä toimimalla voimme olla vahva vaikuttaja. Leila Suutarinen jatkaa.

Leila Suutarinen toteaa myös, että historiallisiin ajoneuvoihin liittyvät museot, erilaiset tapahtumat, turismi ja muu tähän kulttuuriperinnön alueeseen kytkeytyvä taloudellinen toiminta tuottavat esimerkiksi palvelusektorilla merkittäviä positiivisia taloudellisia vaikutuksia. Unohtamatta myöskään, että historiallisten ajoneuvojen entisöinti, korjaus, ylläpito sekä ajoneuvojen ja niihin liittyvien osien kauppa luovat Suomessa liiketoimintamahdollisuuksia lukuisille yrityksille ja yksittäisille yrittäjille työllistäen näin samalla suuren määrän ammattilaisia. Yhteinen edunvalvonta on osaltaan mahdollistamassa myös kaiken tämän toiminnan jatkon.

Lisätietoja:

SAHK ry:n hallituksen puheenjohtaja
Leila Suutarinen
050 365 7023
leila@automuseo.com

Vuosikokous siis päätti **SAHK:n edunvalvontajäseneksi liittymisen** puolesta. Mitä se sitten tarkoittaa?

Vieressä SAHK:n helmikuun tiedote aiheesta ja alla jäsenyysasioita pähkinänkuoressa.

Harrastajapiirejä puhuttanut ”EU:n romuautodirektiivi” ja siihen vaikuttaminen on ollut liittymiskeskusteluissa se ajankohtaisin aihe. Mutta se ei ole ainoa motiivi tukea SAHK:n toimintaa. Hallitus päättikin esittää edunvalvontajäsenyyttä tukeakseen toimijaa joka vahvasti tukee meitä ja kaltaisiamme harrastajia. Tänään romuautodirektiiviä, huomenna varmasti jo jotakin muuta.

Hinta ei ole merkittävän suuri ja liittymisvuonna se on puolet vuosihinnasta.

Vuosikokous oli asiasta yksimielinen.

Samana päivänä pidetyssä Suomen Volvokerhon vuosikokouksessa tehtiin vastaava päätös.

Vesa Koskinen

SAHK

Edunvalvontajäsenyys

Suomen ajoneuvohistoriallinen keskusliitto – SAHK ry:n on vuodesta 1959 kasvanut 30 alueellisen yhdistyksen valtakunnalliseksi keskusliitoksi, jonka jäsenkuntaan kuuluu noin 8300 henkilöjäsentä eri puolilla Suomea.

SAHK edustaa kansainvälistä historiallisten ajoneuvojen harrastajien yhteisöjen keskusjärjestöä FIVA:a ainoana FIVA National Authority (ANF) yhteisönä Suomessa.

SAHK toimii kattojärjestönä historiallisten ajoneuvojen harrastajien yhdistyksille.

Strategia
SAHK:n keskeinen strateginen tavoite on kehittyä laajalti tunnustetuksi historiallisten ja vanhojen ajoneuvojen harrastajien yhdistysten, kerhojen sekä yksittäisten harrastajien yhteiseksi puolestapuhujaksi koko Suomessa, jotta ajoneuvoharrastajat säilyttäisivät oikeuden käyttää ja ylläpitää ajoneuvojaan tulevaisuudessakin. Tätä varten SAHK on laatinut pitkän aikavälin toimintastrategian, Road Book 2023–2030....2050, mukaan lukien edunvalvontastrategian vuosille 2024–2026.

SAHK edunvalvontajäsenyys
- SAHK Road Book 2023–2030....2050 strategian ja edunvalvontatoiminnan vahvistamiseksi SAHK on muuttanut sääntöjään vuonna 2023 luomalla uuden jäsenyysmuodon, edunvalvontajäsenyyden.
- Nyt mikä tahansa historiallisten ajoneuvojen harrastajien yhdistys, kerho tai vastaava yhteisö Suomessa voi liittyä SAHK:n edunvalvontajäseneksi. Tavoitteena on saada mukaan harrastajayhteisöjä laajalti tuomaan lisää voimaa historiallisten ajoneuvojen harrastajien yhteisten edunvalvontatoimien toteuttamiseen niin Suomessa kuin myös laajemmin EU:n suuntaan.
- Liittyminen edunvalvontajäseneksi on tehty erittäin helpoksi. Edunvalvontajäsenyys ei myöskään ole kallista, maksu kattaa vain välittömät kustannukset kaikkien jäsenten eduksi tulevasta SAHK:n edunvalvontatoiminnasta. Toisaalta edunvalvontajäsen voi saada kaikki SAHK:n edunvalvontaedut ja itse osallistua aktiivisesti tuleviin yhteisiin vaikuttamistoimiin, mikä on todella tärkeää historiallisten ajoneuvojen käytön mahdollistamiseksi myös tulevaisuudessa.

EDUNVALVONTAJÄSENYYDEN HINTA VUONNA 2025:

1–300 jäsentä	1,70 €/jäsen minimimaksu 150 €
301–1000 jäsentä	1,50 €/jäsen
1001–5000 jäsentä	1,30 €/jäsen
yli 5000 jäsentä	1,20 €/jäsen

Edunvalvontajäsenyyden edut
- Edunvalvontajäsenyys antaa mahdollisuuden vaikuttaa aktiivisesti Suomessa kansallisesti ja EU-tasolla lainsäädännöllisiin ja muihin historiallisiin ajoneuvoihin liittyviin virallisiin prosesseihin.
- Jäsenellä on oikeus osallistua vuotuiseen SAHK:n järjestämään yhteiseen verkostoitumis- ja yhteistyötapahtumaan, jossa läpikäydään vaikuttamistoimia ja luodaan yhteistä vaikuttamispolitiikkaa. Jäsen voi myös osallistua ajoittain muihin SAHK:n järjestämiin edunvalvontaan liittyviin tapahtumiin.
- Jäsen saa SAHK:lta edunvalvonnan ajankohtaistiedotteen neljä kertaa vuodessa (tammikuun loppu–toukokuun alku–elokuun loppu–marraskuun loppu).
- Jäsen saa ajankohtaista tietoa yhteispohjoismaisesta Forum of Nordic-Baltic Historic Vehicles –tapahtumasta, jossa SAHK on edustettuna.
- Jäsen voi saada SAHK:n kautta viimeisintä museoajoneuvotarkastuksiin liittyvää tietoa.
- Mahdollisuus osallistua edullisesti museoajoneuvotarkastajien koulutuksiin (suunnitteilla).
- Kaikki kansainvälisen keskusjärjestön FIVA:n tuki ja informaatio ovat saatavilla SAHK:n kautta.
- Jäsenellä on oikeus käyttää FIVA-logoa jäsenyhteisön omissa julkaisuissa.
- Jäsenen omilla henkilöjäsenillä on mahdollisuus hankkia ajoneuvoilleen FIVA Identification Card SAHK ANF -hinnalla, sekä käyttää ajoneuvoissaan FIVA-logoa ja tuotteita.

National FIVA Authority

SUVIPÄIVÄ 2024

Pyhimyskerhon ja Suomen Volvokerhon yhteinen kesäpäivä osui runon ja suven päivälle, joten olkoon se sitten Suvipäivä.

Tässä muutama otos tapahtumasta. / Vesa K.

Jäsen Jounin 1800E:ssä oli yllättävä maadoitusongelma, joka kuitenkin ratkaistiin paikalle rientäneiden harrastajatovereiden avustamana. Samalla opittiin toisiltamme.

MOBILIA
AUTON JA TIEN MUSEO

MAT-61
BZ-950

Osmo ja Focke-Wulf Fw44J Stieglitz OH-SZJ

TALLIEN PERUKOILTA -jäsenkirje

Osmo ja Annukka Viitala

Teksti: Osmo Viitala ja Vesa Koskinen
Kuvat: Osmo ja Annukka Viitala

Kokkolalaiset Osmo ja Annukka lähestyivät toimitusta *Tallien perukoilta* –teeman innoittamina.

Kuvia avatessa piti vähän hieraista silmiä, nyt ei selvästikään harrastella ihan jokamiesluokassa. Nopeasti muistin yhteyden muutaman vuoden takaiseen jäsenkalenterin kuvaan, jossa Pyhimyksen kaverina poseerasi pienkone.

Osmon allekirjoittamasta kirjeestä:

”Tallista löytyy ensimmäinen rakentamani kaksipaikkainen sininen KR2, moottorilentokone.

Kone on rakennettu amerikkalaisista piirustuksista, rakennussarjoja ei vielä 70-luvulla ollut.

Kaikki metalliraaka-aine on hankittu USA:sta. Työtunteja meni noin 2000, ensilento vuonna 1988.”

Pääkuvaan liittyvää otetta:

”Tallissa on valmistettu ja korjattu monenlaisia lentokoneen rakenteita ja osia. Muistorikkaimpana Stieglitz- lentävä museokone, jonka tähtimoottorin lentokuntoon saattaminen kesti kaksi vuotta. Vuoden 1940 Siemens Halske tähtimoottorin peruskorjaus vaatiikin kekseliäisyyttä, kun valmiita osia ei löydy hyllystä. Osia tehtiin ja teetettiin 4-akselisella automaatti- jyrsinkoneella Suomessa ja Saksassa. Koelennot suoritettiin Kruunupyyssä ja Porissa. Sopimuksen mukaan sain lentää itsekin tällä historiallisella koneella.”

KR2 moottorilentokone DIY.

Siemens Halske Bramo 14 moottori 7,7 l.

Lentokonerakenteet ovat kaikki luvanvaraisia, joita valvoo Lentoturvallisuushallinto, kertoo Osmo.

”Työn alla on vielä keskeneräisenä amerikkalainen konetyyppi, täysin uusi kannuspyöräkone, jossa on 5.3 litran bokserimoottori. Hitsattu putkirunko, kaksipaikkainen, rinnakkain istuttava, tuettu ylätaso.”

Osmo ja sen eka, uudenkarhea 1970-luvun alussa hankittu Pyhimys TCA-637.

Nykyinen. Osmon mukaan keskeneräinen. Paljon on tähänkin tehty, kuten moottorin ja vaihdelaatikon peruskorjaus ja sisustuksen uusiminen.

Vanhojen Volvojen omistajille ja entisöijille

VOLVO

Pirkanmaan
V-Palvelu

V-Palvelu on vanhojen Volvojen omistajille ja entisöijille suunnattu varaosapalvelu.
Tuomme maahan ja myymme uustuotanto varaosia ja tarvikkeita vanhempiin Volvo-malleihin.

Puhelin: 040 047 2321 tai 040 047 2346
Sähköposti: jouni.jokinen@v-palvelu.fi

Pirkanmaan V-Palvelu Ky
Sorvajärventie 416
34110 Lakiala

UUTUUS!
Lattiamattosarja Volvo 164

Legendaarisiin Volvoihin löytyy uustuotantona mm. verhoilu- ja tiivisteosia. Saatavilla lähes kaikki sisustan ja tavaratilan verhoiluosat sekä kumitiivisteet oviin ja ikkunoihin.

Kromiosat auton koriin ovat uustuotannossa, eli puskurit, maskit ja listat ovat saatavilla.

Yleisimmät varaosat ja tarvikkeet löytyvät suoraan varastostamme.

Osa nimikkeistä toimitusmyyntinä (toimitukset n. 2 viikon välein).

www.v-palvelu.fi

TIHKUKYTKIN P1800 VOLVOON

TEKSTI JA KUVAT AARNE HEIKKILÄ

Ennen harmitti aina ajaessa kun satoi vettä, koska Volvosta puuttui tihkukytkin. Päätin tehdä elämäni aavistuksen verran helpommaksi asentamalla autooni tarviketihkukytkimen.

Jensenin mallissa ryyppy sijaitsee kojetaulun alla vasemmalla kädellä ja Wiper- ja Lights-kytkimet ovat näkyvillä kojetaulussa kauniisti sen yläpuolella. Muita kytkimiä ei ole ratin vasemmalla puolella. Porasin alumiinipeltiin kolmannen reiän ja siirsin Choke-vaijerin ylös Wiper- ja Lights -kytkinten väliin. Bilteman tarviketihkukytkimen asensin vapautuneeseen ryyppyvaijerin kohtaan kojetaulun alle katveeseen, mistä erilainen käyttökytkin ei näkynyt. Olin pitkään tyytyväinen tähän ratkaisuun.

Pidemmän päälle alkoi harmittamaan huono ergonomia kytkintä käytettäessä – joutui aina kurkottamaan ylettyäkseen kytkimelle. Päätin siirtää tihkukytkimen ylös Choke-vaijerin paikalle. Palautin tällöin ryypyn kojetaulun alle omalle paikallensa. Bilteman nuppi taas ei sopinut alkuperäisten nuppien viereen. Jouduin uhraamaan ylimääräisen Wiper-kytkimen tähän projektiin.

Tämä toimenpide oli välttämätön, koska muutoin en olisi saanut alkuperäisen oloista ulkonäköä tihkukytkimelle. Lohduttauduin ajatuksella, että kytkimiä on säästynyt enemmän kuin autoja on romutettu.

Ensimmäinen työvaihe oli tehdä alkuperäisen ja tarvikenappulan yhdistelmä. Sahasin tarvikenappulan palasiksi ottaen talteen keskiön. 5 mm akseli ja muutama kierros putkimiehen eristenauhaa oli sopivasti, jotta sain keskiosan viilattua halutulle halkaisijalle.

Porakone pyörimään ja …

Ostin Skandix.de nettikaupasta kojetaulun nappulan, joka oli tehty pehmeästä muovista. Sitä oli helppo työstää, eikä tällä kertaa harmittanut yhtään. Nappulan pinnanlaatu oli huono ja jouduin hiomaan sen kiiltäväksi vesihiomapapereita ja huopalaikkoja apuna käyttäen. Kiiltoaste ei ole aivan sama kuin alkuperäisessä Volvon nappulassa.

Porasin sopivan reiän Skandix-nappulaan.

Nyt Bilteman nappulan keskiö ja Skandix-nappula menevät tiukasti sisäkkäin. Hieman epoksia väliin ja yhdistelmänappula oli valmis. Huomaa sivussa oleva pieni reikä. Se on myös porattu Skandixin-nappulaan, josta se puuttui. Reikään liimataan lyhyt rst-metallitappi, jotta uusi nappula olisi samannäköinen kuin alkuperäinen Volvon nappula.

Nyt tihkukytkin alkoi näyttämään hyvältä. Vielä piti tehdä kiinnike kojetaulua varten. Sahasin alkuperäisestä Wiper-kytkimestä läpivientikauluksen irti ja porasin siihen isomman reiän mahduttaakseni Bilteman käyttökytkimen akselin siitä läpi. Musta laatikko ja kaulus ovat toisiinsa nähden muutaman asteen vinossa, koska muuten tila olisi loppunut kesken kojetaulussa Lights- ja Wiper -kytkinten välissä.

Varmistin kauluksen asennon pultilla, mutterilla ja kahdella aluslevyllä. Kotelon sisäpuolella täytyi varmistaa, ettei pultti kosketa piirilevyn komponentteja ja aiheuta oikosulkua.

Lopputulos on mielestäni onnistunut. Nyt tihkukytkimelle ylettyy kurkottamatta ja ulkonäkö ei herätä huomiota. Kaksi rinnakkaista Wiper-kylttiä voi näyttää kummalliselta, mutta sille löytyy luonnollinen selitys. Nyt tuntuu, että miten sitä on tullut ennen toimeen ilman näin toimivaa ratkaisua. Intervallin voi säätää 0 – 20 sekuntiin, eikä haittaa vaikka sataa tihuuttaa.

Minua käyttökytkimien sijoittelu ei häiritse ja kojetaulun voi palauttaa lähes alkuperäiseen kuosiin. Ainakin silloin kun hankkii uuden alumiinipellin, jossa on vain kaksi reikää.

Käyttökytkimen kiillotus on helppo tehdä ruuvinvääntimen kärkisarjan 1/4” varrella, koska se sopii nappulan sisälle. Muodot ovat toistensa vastamuotoja.

Porakone pyörimään ja hieman muovin kiillotusainetta sekä pehmeä kangas antaa lialle kyytiä.

Tuloksena on lähes uudenveroinen nappula.

Tarkkoja mittoja porauksille en antanut, koska mitoitus riippuu asennettavasta tihkukytkimestä. Kyllä nyt kelpaa ajella hymyssä suin...

KELLOMIEHIÄ

Teksti ja kellokuvat: Markku Jylhäsalo
Lähteet: Kellomies-kirja ja Tyyliniekka

Roger Moore oli “kellomies”

Pyhimysharrastus on monella laajentunut erilaisiin oheismateriaalien kuten pienoismallien keräilyyn. Omana kiinnostuksen kohteenani on mekaaniset kellot pienoismallien ja muiden pyhimysmateriaalien ohella. Hyllystäni löytyy tällä hetkellä kolme pyhimysharrastukseen liittyvää kelloa muiden kellojen lisäksi.

Simon Templaria esittänyt Roger Moore oli “kellomies”. Tietoni mukaan hän käytti Pyhimyssarjassa omia kellojaan. Kelloilla oli osuutensa myös Roger Mooren tähdittämissä James Bond elokuvissa.

Simon Templarilla oli sarjan alkupään jaksoissa ranteessa **Bulova Regatta 23** automaattikello. Yritin eri foorumeilta löytää myynnistä vastaavaa kelloa, joskin huonolla menestyksellä. Pitkän etsinnän jälkeen sain eräältä kelloammattilaiselta vinkin ulkomaisesta foorumista, jolle oli ilmestynyt ko. Bulova myyntiin. Ostin kellon, mutta sen käynti oli huono, pysähteli välillä ja tuntui, että koneisto ei ollut kunnolla paikallaan. Vein kellon kellosepälle, joka teki kellolle täydellisen huollon. Huolto maksoi enemmän kuin itse kello. Kellon ranneke on vielä alkuperäinen, joskin hieman erilainen kuin Simon Templarin kellossa. Bulovani on kellosepän arvion mukaan vuodelta 1965 eli hieman uudempi kuin Simon Templarin ranteessa ollut kello. Bulovan tehtaan tarina alkaa Yhdysvalloista 1875. 1912 Bulova aloitti koneistojen valmistuksen Sveitsissä. Bulovalla on pitkä historia kellojen valmistuksessa.

Markun Bulova Regatta 23 on vähän eri rannekkeella kuin Simonilla pääkuvassa.

Simon Templarilla oli sarjassa myöhemmin eri merkkien kelloja, joista useimmat oli hyvin arvokkaita.
Jossain facebookin myyntiryhmässä silmiini osui **Certina Blue Ribbon** automaattikello, joita Volvo jakoi vuonna 1977 henkilökunnalleen Volvon 50-juhlavuoden kunniaksi. Minulla ei ole tietoa, miten Volvo päätyi hankkimaan juuri näitä kelloja juhlavuodelle. Kello oli hankkiessani täysin kunnossa ja käynti on edelleen hyvä. Certinan tavoitteena oli valmistaa kestäviä kelloja. Certinan toiminta on alkanut Sveitsissä jo vuonna 1888.

Ruotsissa Leonard Celegin perusti vuonna 2021 pienen laatuhakuisen mikrobrändin valmistamaan kelloja. Celegin hakee inspiraationsa ruotsalaisesta tyylistä ja teollisesta muotoilusta. Celeginin ensimmäinen kellomalli oli nimeltään Draken, joka sai nimensä ja tyylinsä SAAB J35 Draken hävittäjältä. Oli siis luonnollista, että heidän mallistoonsa ilmestyi vuonna 2023 Volvo P1800 klassikkoautoon pohjautuva **Celegin Helgonet 38.** Kellon tyyli seuraa auton kojelaudassa olevaa kelloa. Kellotaulu on kaksikerroksinen, keskusta on turkoosi ja indeksit kohotettu, kuten alkuperäisessä pyhimyksen kellossa. Auton kellossa ei ole päivyriä, joten ei sitä ole myöskään Helgonet-kellossa. Kello on suhteellisen laadukkaan oloinen safiirilasilla, kierrelukittavalla vetonupilla varustettu ja siinä on sveitsiläinen Sellitan koneisto. Kellon vedenpitävyys on 100 m:iin saakka. Kellon takakannessa on Volvo P1800 auton silhuetti. Kellon mukana tuli työkalupussi, jossa on työkalut rannekkeen vaihtamiseen. Kello sopii hyvin arkiseen käyttöön, mutta kyllä sitä kelpaa käyttää pyhinäkin.

Celegin Helgonet 38:ssa on vahvoja vaikutteita P1800/1800S:n mittaristosta.

Certina Blue Ribbon oli Volvon 50v-juhlatiuku.

Kellojen maailma on kiehtova. Sitä voi harrastaa pienemmälläkin rahalla, eikä tarvita isoja tiloja, mutta niihin voi uhrata huikeitakin summia.

Lähdesuojaa nauttiva jäsen saattoi toimituksen hyödynnettäväksi useita Pyhimyksen valkokankangashistoriaan liittyviä suuria valokuvia, joista tässä muutama. Kuvissa on myös uhkaavan oloisia takapuolitekstejä: *Palautettava ehdottomasti... ...SUOMEN ELOKUVA-ARKISTO...*

Pääkuvassa Simon Templarina komeilee **Felix Marten** ja hänen vastanäyttelijänään koreilee **Michele Mercier**. *The Dance of Death on vuodelta 1960.* / Vesa K

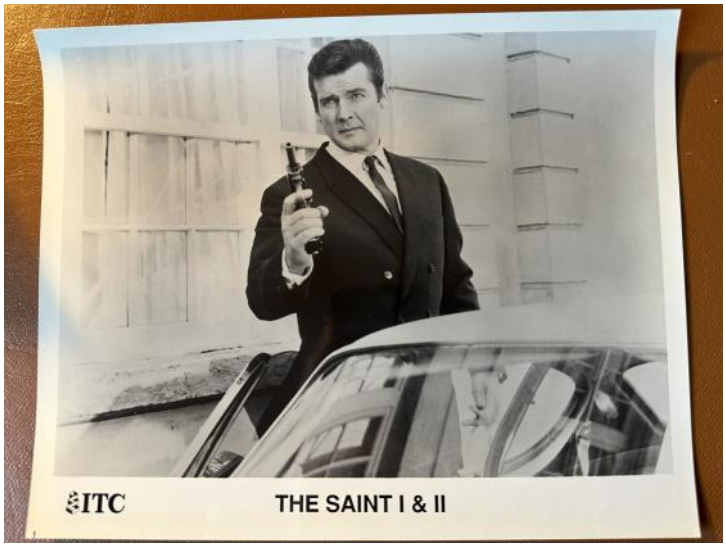

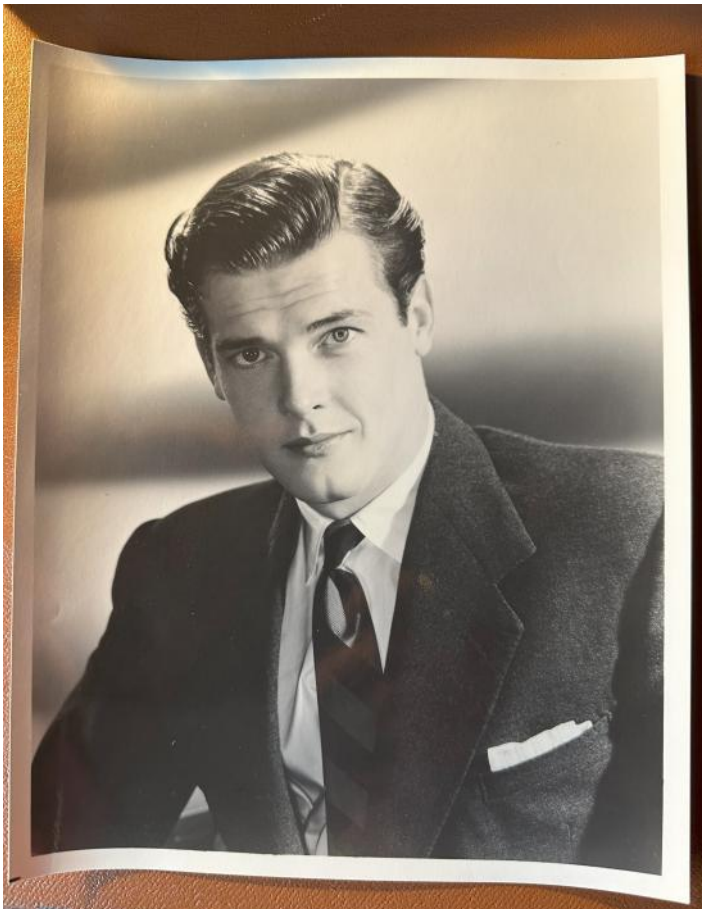

Se tutuin Simon Templar, oikealla vähän nuorempana.

Tapaamisiin

Kuvat: Markku Jylhäsalo, Jaakko Saransalmi, Mika Vuokila, Vesa Koskinen ja Tero Nihti.

Kesä– ja syystapahtumat

Lehden mennessä painoon kerholla ei ole suunnitelmia kesä– tai syystapaamisista. Näissä toivotaan jäsenten olevan aktiivisia. Olisiko omalla koti– tai mökkiseudullasi kohteita joissa voitaisiin vierailla? Tapahtuma voi olla kevyt päiväretki tai yön yli ajoittuva soveltuvine majoituskohteineen. Ole toki yhteydessä hallitukseen jos tapaamisen järjestely tuntuu mahdolliselta. Letka-ajot, yhteiset ruokailut, autojen esittelyparkit paikkakuntalaisille ja paikallisissa kohteissa vierailut ovat yleensä toimineet hyvin.

Aluekokoontumiset

Nykyisiin, ennalta sovittuihin paikallistapahtumiin on osallistunut vaihtelevasti autokuntia.

⇒ **Pirkanmaan** aluekokoontuminen Vehoniemessä on houkutellut kohtuullisen hyvin osallistujia.

⇒ **Pääkaupunkiseudun** aluekokoontumiseen Bembölessä syksyllä 2024 osallistui hyvin porukkaa, mutta keväällä 2025 vain kaksi autoa. Käytännössä kevätkokoontumista 2026 siis on tuskin luvassa.

⇒ Lisäksi **Pohjanmaan** aluekokoontuminen tapahtui elokuussa 2024 ja jatkoa on suunnitelmissa.

⇒ Muiltakin alueilta hallitus ottaa mielellään ehdotuksia vastaan. Ainakin Virrat on aktivoitunut.

Vehoniemi toukokuu 2025.

Bemböle toukokuu 2025.

Vehoniemi elokuu 2024.

Pohjanmaa elokuu 2024. Muutaman jäsenen lisäksi pari muutakin pyhimystä!

Bemböle elokuu 2024. Pari jäsenkuntaa tuli muilla Volvoilla.

Virrat kesäkuu 2025.

VOLVO
Uusi täyssähköinen Volvo ES90.
Täysin omassa luokassaan.
Lue lisää osoitteesta volvocars.fi.
MLB 090
Volvo ES90 -mallisto alkaen: autoveroton hinta 76.350 €, autovero 0 €, toimituskulut 600 €, yhteensä 76.950 €. Käyttöetu alk 1.025 €/kk, vapaa autoetu alk. 1.085 €/kk. Ajoakun käyttökapasiteetti 88-102 kWh, toimintamatka 650-700 km, keskikulutus 16,1-17,1 kWh/100 km, CO2 0 g/km (WLTP).
Toimintamatka- ja kulutusarvot on tarkoitettu ensisijaisesti automallien väliseen vertailuun. Auton kulutukseen ja toimintamatkaan vaikuttavat muun muassa kuljettajan ajotapa, ajonopeus, lämpötila, keli- ja ajo-olosuhteet sekä auton kuormaus. Kuvan auto lisävarustein.